

Salutacions des de la junta de l'Associació Catalana de Professionals de l'Antropologia (ACPA),

Aprofitant aquesta consulta pública respecte a l'Avantprojecte de llei d'ocupació pública catalana i amb els objectius "d'adequar-lo als nous temps i a les exigències de la ciutadania, introduint elements bàsics d'innovació que facin de l'ocupació pública una institució amb alt grau de professionalització, imparcial i responsable per la gestió dels seus resultats amb una vocació indubtable de servei a la ciutadania", creiem que seria un moment oportú per introduir oficialment i a diferents àmbits, sectors i departaments de l'administració (en responsabilitats i en execució de nivell social, cultural, econòmic i/o d'innovació principalment), la figura professional de l'antropòloga i antropòleg: **professionals amb coneixements i habilitats claus a l'hora d'entendre el món on vivim, el comportament dels ciutadans en diferents situacions i les maneres de fer de les organitzacions amb qui ens relacionem dia rere dia com les administracions públiques.**

L'organització que segurament està més centrada en gestionar i també transformar realitats és l'administració pública. O gestiona la realitat per transformar-la pel bé del ciutadà. Deixant de banda les directrius polítiques, **a tots els nivells de l'administració existeixen llocs de treball a on és clau entendre que està passant per projectar una idea, una proposta o una acció pel bé comú d'algun tipus de col·lectiu o amb relació a un context determinat.** Des de les àrees d'infància o joventut fins a les de serveis socials o gent gran. I des de les d'innovació o cultura a les de participació ciutadana o el treball comunitari.

El 15 d'octubre de 2015, l'Associació Europea d'Antropòlegs Socials va firmar a Praga una declaració que posa de manifest la necessitat de la disciplina per a l'Europa actual, immersa en processos de gran complexitat. En aquesta declaració s'explica el perquè a través dels diferents mètodes de treball de l'Antropologia. En relació amb les funcions i tasques d'aquestes posicions de treball dins l'administració, ens agradaria adaptar-ne alguns i afegir-ne com són **l'observació participant, el relativisme cultural i la flexibilitat cognitiva.**

L'observació participant és el mètode de recopilació de dades clau en l'antropologia. Aquest tipus d'observació es realitza interactuant amb les persones (informants) que formen part, en aquest cas, de l'entorn de treball i de la seva relació amb l'organització. Participant en major o menor mesura però sense vincular-s'hi. Preguntant, però no opinant, intentant recollir informació a fons sobre alguna situació i deixant actuar a les parts de manera lliure. Observacions que es recullen en un diari de camp per després elaborar una etnografia, l'estudi complet. És evident que al dia a dia a l'administració, en aquest tipus de llocs de treball, és pràcticament impossible de realitzar tota aquesta tasca. Però amb l'experiència d'haver estat instruïts en aquesta tècnica, la mirada cap als agents amb qui interactuem és àmplia i transversal: cap a qui va dirigit el projecte, amb qui treballem i des de l'organització de la qual ho impulsem. L'observació participant i constant, aporta un valor de qualitat a les funcions encomanades i un projecte resultant més acord amb la idiosincràsia de les parts.

El **relativisme cultural** entès com a eina de treball, tal com apunta a la declaració de Praga, tracta de la necessitat d'entendre el que les persones fan i com aquestes interpreten les seves pròpies accions i visions del món. És el punt tant repetit en antropologia i ja esmentat d'"entendre l'altre". Una concepció per a comprendre d'una manera neutra els agents que es relacionen en un projecte, a qui ens dirigim i sobretot, amb qui ens relacionem o hauríem de fer-ho per cercar acords en ferm, amb les complicitats oportunes i una confiança mútua entre les parts. Si en algun moment heu de mediar alguna situació o conflicte, aviseu a l'antropòloga o antropòleg que tingueu al costat.

La **flexibilitat cognitiva** o alguns cops també denominada intel·lectual o mental, és la capacitat per adaptar una conducta o pensament en situacions noves, canviants o inesperades. Aquesta habilitat es desenvolupa a través de les dues eines o tècniques anteriors i dels estudis i la pràctica de l'antropologia en general. Ja sigui a raó de l'observació participant, a l'hora "d'entendre l'altre" o en l'estudi de la història humana i de les relacions entre cultures. Aquest tipus de coneixement produeix, inevitablement, l'habilitat de poder fer canvis en la concepció del projecte inicial i estar en disposició de fer-los, adaptar la proposta i les decisions a les circumstàncies. Tenir flexibilitat cognitiva també significa adquirir més curiositat, empatia, imaginació i creativitat.

Aquestes són tres, però podrien ser-ne més. O es podrien explicar d'una altra manera. Com a resum, **ens trobem davant de professionals amb una consciència de la diversitat àmplia i una capacitat de reconèixer les peculiaritats de les persones o del col·lectiu sobre el qual actuem, de cada membre de l'equip amb qui treballem, de l'espai de l'administració des del qual es realitza la intervenció, el projecte o el servei i de les entitats o organitzacions amb qui ens relacionarem.** Sovint, el resultat de la feina feta per part d'un equip tècnic a on hi ha un professional de l'antropologia, haurà tingut en compte tota aquesta amalgama de cultura.

Us demanem per tant, que davant l'objectiu d'actualitzar organitzativament i institucionalment l'administració a través d'aquesta nova reglamentació, tingueu en compte la figura professional de l'antropologia, les antropòlogues i els antropòlegs.

Per qualsevol aclariment sobre això que hem exposat, podeu contactar amb nosaltres quan vulgueu a través del correu electrònic info@acpantropologia.cat